

Масляна

Масляна символізує проводи зими та зустріч із весною.

Це древнє слов'янське свято, що дісталось нам у спадщину від язичної культури, яке зберіглося і після прийняття християнства. Слов'яни святкували його в дні весняного рівнодення, а головним сенсом всіх заходів було бажання задобрити природу, щоб отримати добрий врожай. Масляна була сприйнята християнською церквою фактично як релігійне свято й одержала назву Сирний, або Сиропусний тиждень (згідно з церковними традиціями, можна їсти риби і молочно-яєчні страви, а ось від м'яса вже належить відмовитися аж до Великодня), але це не змінило її внутрішньої суті. Масляна припадає на тиждень, що передє Великому посту. Відзначати масляну було прийнято катанням на санях з крижаних гірок, запалюванням багать. Ну і звичайно, пекти млинці, адже млинець - символ сонця.

Правда, в Україні на Сирний тиждень їли не стільки млинці, скільки вареники та інші молочні страви. Так, на Слобожанщині обов'язково готували кашу й оладки, в Центральній Україні - гречані млинці та вареники з сиром і сметаною, а на Волині та Галичині робили ще й бануш (кукурудзяна каша, зварена на сметані), а також галушки з бринзою і грибною юшкою. У всіх регіонах не відмовлялися собі в різноманітних рибних стравах.

Це свято не закріплене за певним днем на календарі, воно відзначається протягом останнього тижня перед Великим постом.

Масляна поділяється на три частини:

- зустріч у понеділок;
- широкий четвер;
- прощальна неділя.

Кожен день Масляної має свою назву і традиції.

Понеділок

Іменують «Зустріччю», раніше в понеділок ходили з опудалом по селі і будували гірки для катання. Зараз обмежуються випічкою млинців і частуванням ними незможних. Потрібно відзначити, що у воєнні часи Масляну святкували тихо, направляючи спільні зусилля на допомогу воїнам, пораненим, сиротам та вдовам...

Вівторок

Званий «Загришом», люди ходять в гості, а їх пригощають млинцями. Також у вівторок прийнято веселитися, кататися з гірок і грати в рухливі ігри на вулиці. Масляного вівторка особливо чекала молодь. Адже в цей день парубки вибирали собі наречених, а дівчата вибирали суджених. Для цього вони влаштовували вечорниці.

Середа

Її називають «Ласункою»: зяті відправляються до тещі на млинці. Очікуючи зятя в гості, теща заздалегідь закуповувала продукти, які знадобляться для приготування вареників і млинців: борошно, молоко, масло, яйця, сир... Тещі повинні ситно нагодувати мужів своїх дочок, а щоб розвеселити їх під час трапези, в будинок запрошували й інших родичів.

Четвер

Широко відомий кулачними боями і кінськими перегонами. Сенс Широкого четверга, як і всієї Масляної - виплеск накопиченої за зиму негативної енергії і рішення конфліктів між людьми. В давнину ці бої були далеко не безневинними, але зараз вони несуть більше ігровий та жартливий характер. Головна дія в четвер - штурм снігового містечка. А ще починали опудало Масляної возити і колядувати: вбрані діти ходили від хати до хати і співали: «Тринці-Бринці, печіть млинці!», випрошуючи таким чином собі частування на святковий вечір.

П'ятниця

З візитом до зятів збираються тещі на «Тещині вечірки». У цей день матері ласують млинцями в будинку дочок і хвалять зятів.

Субота

Особливий день, званий «Зовичні посиденьки», юні дружини запрошували до себе в гості старших сестер, дарували їм подарунки та пригощали млинцями.

Неділя

Останній день Масляної — Прощена неділя. Це суто християнський обряд, за яким не можна постувати з гріхами на душі. Першими просять одне в одного пробачення священник і парафіяни одразу після вечірньої служби. Літні люди в цей час відвідують усіх рідних, друзів і просто знайомих, щоб пробачити одне одному заподіяні кривди. Дехто традиційно відвідує померлих родичів на кладовищі, прохаючи про прощення всіх завданих образ. За старих часів люди були переконані, що саме недільного вечора відбуватиметься Страшний суд, тож цього дня дуже побожні люди намагалися якнайрідше виходити з дому, пригадували власні гріхи й у жодному разі не вживали алкогольних напоїв.

До речі, перший млинець — свого роду символ сонця, спечений цього тижня, призначається для поминання померлих. Іноді цей млинець віддають жебракам, щоб і вони поминали померлих близьких людей.

Після останньої скоромної вечері кожен член родини бере зварене натвердо яйце, об лоба робиває його. Розбивши таким чином яйце, треба дуже швидко переступити через поріг і вже за порогом з'їсти яйце. А робиться це для того, щоб суворий піст так само швидко минув, як людина через поріг переступила.

З materialia: uk.m.wikipedia.org, ukr.lit.vn.ua, ukr.media.

Котокафе в різних куточках світу

Кожен любитель кішок знає, як приємно і заспокійливо звучить їх мурливаюча пісня. У одних тварин це ледь чутний працює моторчик, у інших - справжній трактор, від тільця якого йде відчутна вібрація. Вченими доведено, що лікувальний ефект Кошкін ласки саме в унікальному діапазоні звукових частот коливань, який активізує імунну систему людини і благотворно впливає на психіку.

Не дивно, що ця тварина є одним з улюблених домашніх вихованців.

Але наші бажання не завжди збігаються з нашими можливостями, і не всі можуть собі дозволити тримати котейку в маленькій квартирі або поруч з дітками, боячись алергії на котячу шерсть.

Проте, людина не була б людиною, якби не знайшов виходу з такої неоднозначної ситуації. Раз не можна тримати котика будинку, то можна тримати його в іншому місці і приходити до нього в гості!

За таким принципом і народилися популярні сьогодні кафе для котів, або котокафе. Про найцікавіші представників серед них і піде мова далі.

«CatFlowerGarden», Тайбей, Тайвань

Батьківщиною закладів з представниками вусатих-смугастої братії вважається місто Тайбей, (Тайвань). Саме там, в 1998 році кішки вперше вільно розгулювали по території кафе «CatFlowerGarden», а господарі принципово не проганяли їх і навіть, навпаки, заохочували спілкування з відвідувачами і дбали про хвостатих співробітників.

Гостям закладу це здалося дуже незвичайним і цікавим, популярність кафе стала рости і залучати іноземних туристів.

NekonoJikan», Осака, Японія

Ідею громадського харчування, в якому можна не тільки поїсти, а й доскочу пограти з пухнастими котиками, миттєво підхопила Японія. Самі японці дуже люблять кішок. Це видно по їхньому прагненню зафіксувати тварин в мистецтві.

Наприклад, широко поширені порцелянові або керамічні статуєтки Манекі-неко є саме цього звірка з піднятою як би в привітанні лапкою. Вважається, що такий талісман приносить удачу і багатство. Або відомий у всьому світі персонаж мультфільмів і серіалів в стилі аніме - HelloKitty - ніжна маленька кішечка білого кольору.

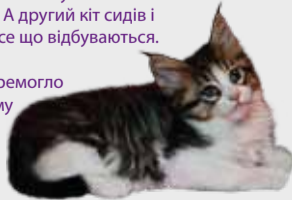
Ніколи на здавайся!)

У мене є два кота і одне кошеня. Одного разу один з котів вкрав у мене зі столу пристойний шматок м'яса. Відбирати я вже не став, думаю, хай їсть.

Все було б нічого, якби в кухню не забігли кіт з кошеням, ніби їх покликати. Вони відразу обидва вцепилися мертвою хваткою в шматок м'яса. І тут почалося перетягування м'яса до себе. Поки два кота тягнули м'ясо в різні боки, кошеня почало їсти цей шматок. Причому, коли один з котів різко перетягував на себе шматок м'яса, то кошеня моментально вцеплялося в нього. Так тривало хвилин 5.

І ось один з котів вирішив здатися. Він відпустив шматок м'яса і, відійшовши в сторону, почав облизуватися. А кошеня не хотіло здаватися. Тут почалася "жорстка" боротьба. Обидва почали гарчати. І не дивлячись на те, що кошеня було маленьким в порівнянні з котом, воно змогло перетягнути і витягнути шматок м'яса з котом в іншу кімнату. А другий кіт сидів і дивився на все що відбувається.

Зрештою, перемогло кошеня. І йому дістався весь шматок м'яса).

Перше котокафе «Neko no Jikan» («Час кішок») відкрилося в 2004 році в Осаці, через рік - «Neko no Mise» (дослівно «Місце кішок») в Токіо. Потім ажіотаж охопив всіх жителів Країни висхідного сонця, і подібні закусочні стали з'являтися, як гриби після дощу. Тільки в одній лише столиці Японії їх налічується більше 40.

«Katzentempel», Мюнхен, Німеччина

У 2013 році Німеччина показала світові свій перший заклад з мурчал котиками і приголомшливою назвою. «Храм кішок» (а саме так і перекладається «Katzentempel») спорудили в Мюнхені, пообіцявши Суспільству захисту тварин, що в кафе не буде продаватися спиртних напоїв і їжі, що містить м'ясо.

Хоча представникам

вусатою породи напевно припали б до душі виділяють божественний аромат соковиті відбивні і баранячі реберця замість капустиних листів і руки.

На випадок, якщо котейки втомляться від спраглих спілкування відвідувачів, для них обладнано спеціальну кімнату, куди вони можуть безперешкодно піти.

Загальний зал рясніє полицками, коробочками і кошачками, що стоять на самому верху, щоб кішкам було комфортно зверхньо поглядати на жалюгідних людей, які заплатили гроші за можливість поглядати їх шовковисту шерсть.

Le Café des Chats», Париж, Франція

Докотилася до Парижа навкати мода змусила французів відкрити не котокафе, а справжній которесторан з елегантним інтер'єром. Правда, побувавши там гості відзначають, що для ресторану в закладі трохи затісно. Зате кішки на рідкість доброзичливі й усміхнені. Як-не-як, Париж - чарівність і шарм тут властиві навіть тваринам.

«DreamCATchers», Гент, Бельгія

Бельгійці поповнили ряди індустрії котокафешек в липні 2016 року, але поміняли концепцію закладу в корені. Якщо в інших

випадках це були комерційні проекти, то тут - скоріше захід у благодійних цілях. Весь прибуток йде на утримання притулку для бездомних тварин, котячі представники якого і є «персоналом» кафе.

Крім того, якщо відвідувачеві сподобається який-небудь вусатий мешканець, то він може без довогі паперової тяганини заповнити і

підписати необхідні документи і забрати вихованця до себе. Цікава гра слів в назві. У перекладі з англійської «Dream» і «Cat», відповідно, «Мрія» і «Кішка». Тобто кожна кішка мріє знайти господаря і новий будинок. Тут все зрозуміло.

говорять діти:)

Соня (5 років):
- Нічого, що я маленька, за те у мене великий характер!

Взяла на руки дочка (9 років) і стрибаю з нею.
Дочка:
- Мама, чого ти скачеш як молода

У Дімки день народження. Бабуся його вітає і в кінці всіх побажань:
- ... Ну, Дімочка, будь здоров!
- Та я не чхав!

Нещодавно купила синові чорношкі в білому шоколаді, простягну йому розкритий пакет:
- Пригощайся!
Він з цікавістю заглядає в нього, розширює очі і каже:
- Пельмені?! Сирі?!

Дочка розповідає:
- Дівчатка сьогодні в садку себе дуже погано вели.
- І що ж вони робили?
- Вони на прогулянці голову між прутами паркану засовували.
- Ти ж не засовувала?
- Ні, у мене не пролізла.

Мама (5,5 років) кричить мені з кімнати:
- Мама! Ти щось сказала?
- Ні.
Мама, сітхнувши:
- Значить це моя совість.

Дістаю з холодильника хурму на блюде. Плід настільки перезрілий, що від верхівки до низу пройшла тріщина і на блюде набралось небагато світлого соку. Тая уважно розглядає цей натюрморт і каже:
- А хурма-то впієлась.

У минулому році мій син ходив в ясла і одного разу мама Льові запитала у його:
- Богдан, чому Олексій вкрав Аноу?
На що була залізна за логікою відповідь:
- Тому що у нього є зуби!